

KURMANCI

rojnameya taybetî ya Enstîtuya kurdfî ya Parîsê li ser pîrsen zaravê kurmancî

*Min ev nîvîsi ne ji bo sahibrewacan
Belki ji bo bîrûkêd Kurmancî*

EHMEDÊ XANÎ
(Sedsala XVII)

Termê rojname û rojnamevaniyê

kurdî	tîrkî	fransızî	îngilîzî
helbest, şî'r	şîir	poème	poem
kuncnîsar, quncnîsar*	köşe yazısı	billet, rubrique	column
kuncnîvis, quncnîvis	köşe yazarı	billetiste	columnist
rêzenîvisar	señi yazı, dizi yazı	feuilleton	series
stûn	sütun	colonne	column
rêz	satır	ligne	line
tîprêzî	dizgi	typographie	typography
tîprêz	dizgici, tipografi	typographe	typographer
çap	baskı, basım	impression	printing
çap kirin	basnak	imprimer	to print
çapxane	basımevi	imprimerie	printing house
xwendevan	okuyucu	lecteur	reader
belavkirin	dağıtım	distribution	circulation
belavker	dağıtımci	distributeur	distributor
weşanxane	yayinevi	maison d'édition	publishing house
weşandin	yayınlamak	éditer, publier	to publish
pritükfiroş	kitabçı	libraire	bookseller
pirtükfiroş	kitabçılık,	librairie,	bookshop,
	kitapçı dükkânı	métier de libraire	booksellership
heyber, mijar, babet	konu, mevzu	sujet, matière	subject
têm	tem, tema	thème	theme
naverok	içerik, muhteva	contenu	content
fîhrîst ²	indeks, fîhrîst	index	index
berg	kapak	couverture	cover
kiras	şömiz, karton	chemise	jacket
	kaplama gömleği		
nimînende, niwêner ³	temsilci	représentant	representative
nimandin, niwêndin	temsil etmek ⁴	montrer,	to show,
niwêndin		représenter	to represent
nimûne	örnek, misal	exemple, échantillon	example, sample
arîkar, alîkar	yardımcı, muavin	assistant	aid, assistant
rûpel raxistin	sayfa	mettre en page	to make up,
	düzenlemek		to lay-out
rûpelraxer	sayfa düzenleyici	metteur en page	page maker,
			compositor
rûpelraxerî	sayfa	métier de	compositorships
	düzenleyicilik	metteur en page	

*1. kuncnîsar, quncnîsar: ji ber ku li bin deverên Kurdistanê **kunc** (kuncik) û li bin deverên dinê **qunc** tê bi kar anîn û Kurmancênu ku **kunc** bi kar tînin ji **qunc** tê nagîbîjin, heruekî yên **qunc** bi kar tînin ji ya dinê fêm nakin, me di pîşneyara berliwan de ji fayde dû.

*2. fîhrîst, pîrîst: **fîhrîst** gotinike farîsi ya kevin e. Ev gotin di bin ferhengenê bi kurdi yên kevin de **fîhrîst** û di binan de ji **pîrîst** derbas dibe ku di nav Kurdên rojhîlet (Iran) û yên başûr (Iraq) de ya dawî bêtir belaubûyî ye.

*3. nimînende, niwêner: **nimînende** di nav metnîn kurmancî de û di **Hawarî** de gelek hatîye bi kar anîn. **Niwêner** di nav kurmanciya xavarê (sorani-mukriyanî) de tê bi kar anîn ku ev **niwêner** bi awakî guharî uekî **nûner** derbasî kurmanciya jorê biye û bi vî auxayî ji aliye hîn kesan ve tê bi kar anîn.

*4. Kurmancênu ku **nimandin** bi kar tînin, piranî ji bo **nîsan dan, şanî dan, râberkirin** û bud dibêjin. Lî me ev li vir di maneya di derecaya didu an de bi kar anîye.

Civîna Berlinê

Civîna payîza 1988an li Berlinê di roja 27 teşrin 1988an de bi vekirina serekê Enstîtuya kurdi ya Parîsê, Kendal Nezan, dest pê kir. Serekê Enstîtuyê ji bo hevalên nûhatî yên vê civînê, behsa bingeh û awayen civînê kir û mazeretên hevalen vexwendî yên ku ji ber hin sedeman nikarîn besdarî vê civînê bibin, pêskêsi zanîna hevalen amadebûyî kir.

Di civînê de Khosrow Abdollahî (Selmas), Muzefer Begzade (Çikakan), Mustafa Düzgün (Dersim), Xelîl Dihokî (Dihok), Huseyin Sado (Hesiçe), Reşo Zilan, Mûsa Kaval (Hekarî), Rojen Barnas (Diyarbakir), S. Rêwing (Sert) û Derwêş Ferho (Mêrdîn) besdar bûn.

Serekiya civînê, her weke berê, bi awayen ku bi dorê rojê yek bike, ji Reşo Zilan dest pê kir.

Civîn, li gora bernameya xwe, li ser pîrsen jîfîn xebitî: termê rojname û rojnamevaniyê, navên cihan, sistema idarî ya Îranê, kurmanciya Dîwana Melayê Cizîrî û ya Cigerxwîn û hin xalêngramerê (lêkerên hevedudanî).

Ewê civîna bihara 1989 giraniya xwe bide pîrsa termînolojiya hiqûqî. Ji bo amadekirina van peyvîn hiqûqî komek ji hiqûqnasen kurd hatîye pêk anîn û ewê di mehîn pêsiya me de li ser vê pîrsê bixebite.

KURMANCI

FERHENGOKA

Dîwana Melayê Cizîrî

Amadekar : Rojen BARNAS

Ev ferhengoka piçûk a ji Dîwana Melayê Cizîrî, perçekî ji rêzexebata berhevkirina gotinê kurdi ji klasikên kurmanciya jojin e.

Çerçewa vê xebatê berhevkirin û hilbijartina gotinen kurdi yên di nav nîvîsarên klasikan de mayîne. Ev gotin ji aliye hîn kesan ve bêne zanîn ji mixabin ji aliye piraniye ve nayen zanîn; ew li hin herêman bêne bikaranîn ji li herêmen mayîyen welat hatine jîbir-vevirkirinê. Yaxut hin ji van gotinan di nav axleb Kurdên Tirkîye de wek gotinê tîrkî têne zanîn.

Di berferehkîrina zimanekî de riya belkî dijwar, lê ya esasi, berhevkirina gotinê eslî yên wî zimanî: 1) ji afirandinê wî yên klasik; 2) ji folklorâ devkî û 3) li sahayê ji devê xelqê ye. Di pey de, ji bo hewcedariyên nû yên ziman, gehîneka "gotin çêkirinê" tê; ku gava meriv bi endaze û bi baldariyeke hûr û xurt hereket neke, dêlvâ kîr gîhandinê wê ziyaneye giran bigîhîne ziman, di ziman de bibe sedemê anarşîyeke mezin. Lewra beşa zimannasî ya Enstîtuyê

di civîna xwe ya pêşîn a Barselonayê de vê rêzexebatê wek xebateke bingehîn û berdewam pejirand û da ber xwe.

Ey ferhengoka berpêşî we kirî xeleka didyan a vê rêzexebatê ye ku herwekî hun pê dizanin xeleka pêşîn ferhengoka Mewlûda Melayê Bateyî bû û ji aliye mamosta Reso Zilan ve hatibû amade kirin. Xebata li ser Şêx Ehmedê Xanî, Cegerxwîn û klasikên me yên dinê di çerçewa bermameya xebatê di dorê de ne.

Di berhevkinin û hilbijartina gotinên vê ferhengokê de min ji nusxeyen Diwana Melayê Cizîrî, çapa ji aliye mamosta Hejar ve amadekekirî, esas girt. Lê wê bi çapa Misrê, bi ya Stokholmê (Zeynelabidîn Zinar û M.Emin Narozi pêk anîne) û bi hin xezelên dîsa bi alfaba kurdi-laftîni ji wergerandina Qedîfî Cemîl Paşa di Hawarê de muqayese kîr.

Di xebata li ser maneyên gotinan berhemâ bingehîn çapa mamosta Hejar e. Di pey de xebata müşterek e ku ji aliye besdarên civîna Bruksel û Berfilî kîmasî hatine rast kîrin. Ji aliye

tesbitkirina hatina orîjîna gotinan ji çavkaniyê jêrîn hatiye istifade kîrin:

- 1) Ansiklopedik Lûgat Ferit Develioğlu
- 2) Okyanus Ansiklopedik Sözlük, Pars Tuğlaci
- 3) Persian-English Dictionary, Steingass
- 4) Ferhengên kurdi û erekî/fransizî/rusî

Di *Dîwana Cizîrî* de ji bilî kurdi, gotinên ku bi selê xwe çinî, erekî, farisî, tirkî, yûnânî û hwd gelek in. Ji ber vî cendî di hilbijartîn û tesbîta gotinên kurdi de civîn ihûmameke gelek mezin nîşan daye şasyek piçûk ci ye, neyê kîrin.

Di sêwirandina wê ferhengokê de min li gora pîvanên jêrîn gotinan hilbijart : a) Gotinên ku iro ji aliye piraniye ve nayêna nasîn; b) Gotinên ji aliye rastnîvisin (imla) an bilêvkirînê (telafuz) de têvel in; c) Gotinên ku ji roja Cizîrî heta niha neguhîrine wekî xwe mane.

Li hember maneya her gotinê, ji bo numûne dayinê, me malikek ji *Dîwanê* daniye da ku xwendevan bizanibe ev gotin li ku derê û bi ci awayî derbas dibe. Hin gotin hene ku li hem-

ber û di pey maneyê de *bnr.* dinivisîne ku maneya wê «binêre» li gotina di pey de bi tîpen reşîrîn nîvisandî. Herwekî : «dav: dafik; *bnr.* li **bend**». Ku dixwazin ka gotina «dav» di kîjan malikê de derbas dibe, divê li gotina **bend** binêrin. Li ber wê gotinê malikek ji xezeleke Cizîrî heye ku gotina **bend** tê de hatiye bikaranîn.

Ev xebata pêşkêşkirî bi gotina rasîn ne ferhengok e, lê ferhengoka ferhengokê ye. Ji bo ferhengoke temamî divê hemû gotinên bikaranîn tê de hebin. ji bo biservebûna edebiyata klasikî ev pêwist e, lê iro ne heliz e. Ji ferhengoke ke kurdi ya *Dîwana* wî dîsa divê hemî gotinên kurdi yên ku wî bi kar anîne tê de hebin, lê ev ji xebateke ferehtir divê ku niha li dervayê mebes-ta çerçewa xebata me dimîne. Di çerçewa van herdiwan de ev ferhengoka pêşkêşkirî, ku gotin caiz be, têjika ferhengokê ye. lê hemî gotinên pêwist tê de hene, ji derva nemane.

Hêvîdar im ku bi kêrî têkilpêbiran were Rojen BARNAS

A

aferin: bijî
“Rustum û Cemşîd û Xalid, Hemze ya şêrî Elî
Aferin ya şehsiwarê turk û rimbazê ereb”
al'âl: halale, lale
“ Sunbul bi sema tên û gulan perde dirandin
Bîkiftine al'âl û hişîn bûne terazin”
amancı: armancı
“Bendeyê sadiq seher amancı reştozê xwe kir
Min bi qewlê dijminan det ber xedengan bê sebeb”
awaz: deng, sewt
“Ney dûr e hebîbê me ci feryad û fixan kin
Wê guh li zemîra dil e awaz ci hacet?”
axa: erd, xweî
“Ji axa asitanê mistikî bîn
Li daxan da bibînim xweş seba tîz”
azar: êş, eziyet, sancî
“Ahî ji derdê dil dîkit herçî ku ël azarî çerx
Derbê li nîva dil didit lami’ sifet nûbarî çerx”

B

bac: wêrgî
“ Cuhtê Hebeşan bi turfet-ul- ‘eyn
Anî qederek ji Espehan bac ”
bal: nik, cem
“Li bal ‘ilmê te me'lûm e ji jînê min tu meqsûdî
Fidayê canê me dê can bit di quesda wesl û dînê da”

balîn: balîv, balgeh
“Da nale û ahêne me ji dil seh bikirî Wer guh bide **hindavî** serê **balînê**”

ba Xoy: bi Xwedê
“Bendeyê **ba Xoy** bivêt dê meylî sîm û zer **nekît**

Da “etaya padişahan bê hed û ejmar bit”

bazîn: leyistin, baz dan, revîn
“**Çerx** e felek û melek **dibazîn**

Şemsun we kewakibun we ebrac”
“Li ber çogan û kaşûyan ji derba Turk û Hîndûyan

Dibazim herwekî goyan dema ew têne meydanê”

behîtin: helandin
“Cewra te behîtin û cefaya te perîtin

Qurbanî te bim guh bide carek gilehê min”

bejn-aferî: bejna ku bi naz dimeşe
“Da xef nebit bejn-aferî mey hate şekka-sa surî

Mînnet ku iro dîm-durî dîsa şeraba nab da”

belazîz: gezîze, sunbula daristanê, ya kûvî
“Ku lê têt ew qebaya asimanî

Leûfa seng û nazik wek belazîz”

belg: pel; *bnr.* li perr
benda heyderî: xişrî li ser kofiyê

“Kewkeb û qewse qezeh lu'lûe benda heyderî

Tên tewafa zulf û xalêن dilrubayê rast û çep”

bend: girû, dîl, girêdayî
“Dil bendê dava zulfekê keftî kemenda ulfekê

Hel fi yed-îl meftûnî şey ew key fe esne’ ya feta”

ber ve: ber bi

“Ber ve şerqê di seher westayîn
Hîndûyên rojperest in çep û rast”

ber: kevir, seng

“Çi eser dê li berî xare bikit qetreyî ab
Qelemê me bi dosê qetreyê zuha dê ci kit”

berî: sade û hêsa

“Girişme û raza berî ‘arif venabin lê derî
Hetta di nêva agîri ew xef nebit perwa-ne reqs”

berx: birca karikê, birca berxê

“Heyheya reqs û semaya te ci xweş bes-tiye çerx
Ku di burcê bi sema tête li ser destê xwe berx”

bestîn: girêdan, rapêcan; *bnr.* li berx

bexşîn: ‘efûkirin, dayin

“Yek bûse bexşî ewwel bi îhsan
Axir li min kir curm û xeramet”

bext: iqbâl, talih

“Zuhre û ‘îqda sureyya keşşî bûn ew di şerq

Sayeya bextê me dayê ma li ser perde û nîqab”

beyhûde: bêhûde

“Kes bi dada me nepirsit gileh û dad ci kit
Te nebit dadresek beyhûde feryad ci kit”

bêgav: tim, bêwext

“Aşiqan bêgav lew kalîn ji dil tên subhê re'd

Wan ji bala lê dibarin wek brûskan remz û naz”

bêt û ret: were û here

“Her mecalâ ew di cengê bêt û ret her carekê

Rast û çep de bêxitin, sed bi mizraq û qeseb”

bêvîr: nexweşê li ber mirinê, ji hêz ketî

<p>“Herçî bêvîrê ku navê dilberê bêtin li ser Xweş dibit hadir di gavê bê guman û şubhe ye”</p> <p>bîçîn ver: li berê bîçîne (deyne) “Enqa ne şikara kes e davân tu bîçîn ver Dava ku enqa tu vedi badi hewa girt”</p> <p>binoşîn: em vexwin “Heyata dil meya baqî binoşîn da bi muştaqî Ela ya ey-yuhes-saqî edir kes'en we nawil ha”</p> <p>biretin: herin, bîçîn; <i>bnr.</i> li bêt û ret</p> <p>bîste: bê tirs, bê serm, bê teklîf “Were xanim bikuj biste bi xencer Melê, emma bi destê xwe-y mubarek”</p> <p>bîşko: bîşkok “Çîng-çînga bîşkoan awaz û dengê zer-goan Sed melayik guh didin ber wê newayê rast û çep”</p> <p>bîşkoj: xonçegul, xonçe “Sehergeh endelib mest in ji bîhna werd û bîşkojan Şubeh tûtak û goyînan dînalîn em di firqê da”</p> <p>bîwar:bihart “Weh ku bê şahid û mehbûb te umrê xwe biwar Karekî rabe bike weqt e ku êvar e dereng”</p> <p>biwerîn: werîne, bîne “Veke lêvû ji nîvê biwerîn qend û nebat “Ji lebê le'lê şekerbêj û ji şeker meke behs”</p> <p>bînahî: ronahiya çav, qudra taşînê “Şukur bînahiya min hat û Ye'qûb dîde rawşen bû Bi bûya Yûsîfê Misî li Ken'anê beser peyda”</p> <p>bîz: kerahet, xweparêzî, xwe jê girtin “Xebais-teb' e, j'ehil seg-sîrist e Yeqîn ew ker ji canan lew dikit bîz”</p> <p>bîzî kirin: hez nekirin, xwe jê girtin “Bîzî dikit ji qencan ji remiz û naz û xencan Qedrê gulân çî zanit ? Kerbes divêt kerê res”</p> <p>buxçê: baxçê gulân “Me ji buxçê ya yar zeyyinî bê pirs yek sîvek çînî Web'ma ceneý tû centeyî elqet'eley ye cînyeta”</p> <p>butperestî: pütperestî “Etwarê 'isq û mesî, esrarê butperestî Teqîrê sed riwaret nakit ji bo kifayet”</p> <p>cerg: ceger “Mehbûb û reyhan pur gulav ker kir li min cerg û hinav Zehra helâhil bû di nav lew saqî ew cul-lab da”</p> <p>cuht: cot, <i>bnr.</i> li bac</p>	<p>C</p> <p>çelek: xwarbûna wekî serê çoganê “Êsîr kîrim zulfa çelek ew horiya şubhet melek Tîr dan ji reştozên helek mecrûhê qewse purweşîn”</p> <p>çenber: xelek, dâire, muhasere “Xef da me cama kewserê şîrîn-qed û leb sekkerê Bayê seba da çenberê hatin sema şetî û lef”</p> <p>çendan: ewçend “Zehîrî derdê mezin firqet ciger sot ateşî da dil Cihê sebrê nema çendan ferec min dî di sebrê da”</p> <p>çengal: çengel “Sur şîrînê, nazañînê, kuştîme nakit yeqînê Wê bi çengala evînê dil ji min bir dil ji min”</p> <p>çeper: mewzî, sîper “Tîr sed têne ciger sîne li ber maye çeper Jî dil û cerge kul û sîneyê ker-ker meke behs”</p> <p>çerx: dâire, xelek, felek “Hin zerî ne pur sur in, serbiperr in dêm-dur in Min ku di çerxê we dî sebr û qerar im nema”</p> <p>çevandin: tewandina wek çenberê “EZ dibêjim dê li min dîsa ceger sed pare kin Wê bi mîzan herdû şîrazi çevandin mahî new”</p> <p>çin: xelek, badok, kuřîsk “Çin çin kîrin zulfen siya kesk etlesê diba qeba Îđî nîşan nabin xuya têkel kîrin lazim seba”</p> <p>çogan: golf; <i>bnr.</i> li bazîn</p> <p>çokar: xizmetkar “Her serê dewlet hebit dê her di nêv benda te bit Herkesê 'aqil bitin dê her di çokarê te bi”</p> <p>D</p> <p>dabiristin: rêz bi rêz bûn, sef girêdan “Zengîyan cewşen vebestin pêşberî coqa Hebes Dabiristin yek bi yek çûn ber lîwayê rast û çep”</p> <p>dad: hawar, edalet, medet; <i>bnr.</i> li beyhûde</p> <p>dane: tene, tane “Canê xwe meke daneyê dava ku vedayî Ahû-sîfet ew pê hesya rahî xeta girt”</p> <p>dav: dafik; <i>bnr.</i> li bend</p> <p>der dest: di dest de “Jî du'ayê qedehêk der dest e</p>	<p>Her seher mesî meyî-nabî du'a”</p> <p>derbend: bender, liman “Xasî teşrifâ te bin derya û derbendê ecem Da xelatên her seher sed zerkes û mex-mûr bê”</p> <p>destgîr: hamî, alîkar “Destgîrê te nebit Xîdrî ìnayet li qedîm Nagehî abî heyatê bi du esker Elyas”</p> <p>destûr: izin, îcaze “Jî ser dîmê nîqab avêt û destûra tewafê da Bi se'yê beyt û ihramê û min eswed ziaret kir”</p> <p>derîn: dayin “Qehweya telx digel zehîr helahîl biderî Me ji destê te mibarek şeker-amîz e xwesab”</p> <p>di gavê de: di cih de, taflî “Xedenga firqetê re'd e dilê ew xefletê lê dit Dibêjîm wer cebel bit ew bi ker bit wê di gavê da”</p> <p>digel: pê re, <i>bnr.</i> li derîn</p> <p>dîhnêrim: ji hinartinê; dişinim “Her seher dîhnêrim ez cana bi ahan ra ji dil Barek-el Bari bi ïs'adîn 'elehya yewma ïd”</p> <p>dijwar: zor, zehmet “Sar dabit dil ma bi sed cewr û cefayan zerreylek 'isq teb'et-nar e hingî dê biçît dijwar bit”</p> <p>dilgeşte: dilmayı “Dilgeşte me ji dîrê naçım kinîşteyê qet Mîhrabê wê bi min ra wer da biçîne Laleş”</p> <p>dîdar: yê dîtû, rû, dîtin “Kuştîyên dîdar û dînê bê xeta her deh-sed in Her seher dîsa ji nû va têne kîrê sed celeb”</p> <p>dîl: esir “Dîl me hezar in te di bendê we lê Leyse lena 'enke mecalu bedîl”</p> <p>dîm: dêm, <i>bnr.</i> li bejn-afeî</p> <p>dîn: temasî, dîtin, <i>bnr.</i> li bal</p> <p>dojeh: cehenem “Ger ji wê horî sîristê 'iswîyek iżhar bit Dê bibit nařî Xelîl-ul-lah û dojeh sar bit”</p> <p>dos: dews; <i>bnr.</i> li ber</p> <p>E</p> <p>eger: heke “Bi Qur'anê bi ayatê eger pîrê xerabatê Bibêjît secde bin latê murîdên wî dîbin qatî”</p> <p>Ehremen: xwedâyê tarî û xerabiyê yê zerduştiyê “Ehremen te'limê dabû Ebyedî dest tê hebû Pur bi vê te'lim û rayê hatîbû çûbû xîtab”</p>
--	---	---

<p>ejmar: hejmar “Lê şehîdên te bi ejmar bi xencer kuşti Hê neçû xûn ji birînan sed û heftad û du leş”</p> <p>endaze: qiyas, pîvan, usûl “Remzên te di canan ne bi endaze di raz in Heryek bi hezar reng rewanê me dixwa- zin”</p> <p>er: eger “Ji Hafiz qutbe Şirazî Mela fehm er bikî razi Bi awazê ney û sazê bibin ber çerxê perwazi”</p> <p>Erjenk: pirtûka wêne ya Manî pêxemberê ûrânî “Bi simavê bi zêravê tu rojê neqsekî bavê Ku da Erjenk ji wê navê li ber rojê nebit perde”</p> <p>erzen: erzêng, çene “Katîbê neqşê quđretê zêrî reşandî ser xetê Erzen û dîm û cubhete pê neqqışand û kir nuqet”</p> <p>eskere: aşkera, aşkar “Belko dîwar bi guh bin bi Xwedê kî bi Xwedê Bi tu rengî nekirî eskere esrafî hudûs”</p> <p>ev reng: bi vî awayî “Hat der ji burc û penceran dil girt û da ber xenceran Ev reng e halê dilberan lew ‘aşiqan xûn bûn ceger”</p> <p>evistin: evîn “Agir di ab û gil diket qelban ji qelban hil diket Metqeb di can û dil diket daîm evistin karî cerx”</p>	<p>G</p> <p>gaz: kelbetan “Serwî-nazê serfirazê şubhê zér remz mecazê Dame ber çakûç û gazê dil ji min bir dil ji min”</p> <p>gazinde: gazin, gazine “Şâkîssîlahî her dem bi kuştina Melê bit Gazindeyan ji kê kim, ji kê bikim şikayet”</p> <p>gerçi: herçend “Şerhê halê min Mela narit beyadê hê temam Vê sewadê gerçi her dem jê birin sed întîxab”</p> <p>gerd: xweli, toz “Suhtim ez pêta evînê têk biwam gerd û heba Inne lî ayaî sidqîn kane fi haz-en-neba”</p> <p>gerden: cihê sing û stû digihîjin hev “Wê şepalê misk-xalê dîmdurê gerden- şemalê Cebheta biskan sema lê dil ji min bir dil ji min”</p> <p>gestin: gez kirin “Gesfîme xelq û ‘eqrebê mest im ji şewqa xebxebê Tali’ tinê me d’kewkebê iro ‘eqarib têne der”</p> <p>gest: gerr, seyran “Buxçeya sorgul di ges tê çîçek û reyha- nê reş tê Dilrubayan têne geşte sunbulan ta ta sema ye”</p> <p>gêra: guhart, guhifî “Feyza ‘ulûmê hikmet cama sedef ku gêra Me j’destê muxbeçan dît bi mishef û bi ayet”</p> <p>gil: heiñ “Her gil û seng dibitin zêr bi tedbirê hekîm Qabiliyet ku nebit hikmetê ustاد çi kit”</p> <p>gileh: gili, şikayet; <i>bnr.</i> li behîtin</p> <p>gîrfî: hebsî “Dilberê serdarê xûban ez nizam agah heye D’hebs û zîndanê esîr girtiyê dermande ye”</p> <p>go : gog; <i>bnr.</i> li bazîn</p> <p>gos: guh “Goşî bi ‘amê me de terkî mudamî me de Ekserûhum fi xuma exlebûhum fi ‘ema”</p> <p>goyger: gobaz, yê xwes bi gogê dileyize “Textê di mîr û begleran meydânê coqa goygeran Eslan û cotê meyxuran mey dan şeraba saxerê”</p> <p>goyîn: cureke balinde ji malbata pepûkê; <i>bnr.</i> li bîskoj</p> <p>gulav: ava gulan; <i>bnr.</i> li cerg</p>	<p>gunbed: qube “Wê bi sed pencereyan daye şu’aya qidemî Gunbedî işqê li ser kursiyê dewwari hudûs”</p> <p>H</p> <p>heçî: herçî “Heçî firqet nedî hicran nebê min dax û key lê ne Ji bil derbê di hicranê firaqa rûh û can kê da”</p> <p>heç wekî: herwekî “Seddeya ber eswedan nadim bi sed hec-ekberan Sond bi wan zulfan û xalan heç wekî bêjîm we ye”</p> <p>hela: hê, hêja, hele “Pur min ji vê çerxê Mela kêsane afat û bela Ebleh bibînim wî hela herçî ji dil bit yañ çerx”</p> <p>hema: tafile “Teşbîhê bi cedwel me di nêv ateşî işqê Dil qelbê heqîqet bit û iksîrê hema girt”</p> <p>hempa: emsal “Li min pirsek bi dildarî dîbit hempayê dîdarê Vewestayim di ferwarê li ‘ebdê xwe ke fermanê”</p> <p>henarîn: şandin, hinartin “Qasid bi meqsûda me hat ba mujde û emr û berat Nişan hînarîn hem xelat şehzadeya gul- gûn qeba”</p> <p>heriftin: roxandin “Lew heriftim ez ji meylê şubhetê sihlê û seylê Muhibbet û ‘isqa di Leylê ez kirim yekser pîlox”</p> <p>hevding: emsal “Zerfî nazikê şengê sifethorê perîrengê Bi rojê ra tu hevdengê du reşozên siyehrengê”</p> <p>hevotin: fîr kirin “Hostayê ‘isqê dil hevot ser ta qedem hingî disot Remza en-el-Heq her digot bawer bikin Mensûr e dil”</p> <p>hey û hey: timî û daîm, hê ji “Qedehek taze ji ‘isqê di ezel da me hekîmê Jê dinoşin hey û hey hê bi xwe cama me lebaleb”</p> <p>hilê: (roj) hilê “îd e û hebîbê nezr e lê yan dê bi qur- ban bî Melê Ya Reb bibînim roj hilê sikkîn di dest qessabê da”</p> <p>hindav: raser; <i>bnr.</i> li balîn</p> <p>hingaftin: lêdan, îsabet kirin “Kûsê ku hingaft bi şahî li text”</p>
---	--	--

<p>Padişehan neqdî rewan dan xerac”</p> <p>hingî: ewçend; <i>bnr.</i> li hevotin</p> <p>hir: hire, vira, vê, vêder “Er ne hudhud ji Seba bêt û wekî bayê Seba Dê ji hir ku bigehit dest ve peykê here-mê”</p> <p>hol: topa ji kulav an ji potik çêkirî; binêre li gogê “Mîr û Kurmanc li holan qederekî westane Lê di nîvê bi sef û tîpê erek hatine ceng”</p> <p>hosta: osta; <i>bnr.</i> li hevotin</p>	<p>kaşû: kaşo, darê serkaşo yê çoganê; <i>bnr.</i> li bazîn</p> <p>kemend: tayê serî bi hilboq; <i>bnr.</i> li bend</p> <p>ker kirin: perçê kirin; <i>bnr.</i> li ceng</p> <p>keyber: kêra mezin, birîn “Min di dil kovan hezar in dax û keyber bê hisab Mihneta werdên bi xar in wên di dil da sed nişab”</p> <p>kezeb: cegera reş, mîlag “Xefletê ew keşîfi şîr dest bi dest hatin ceger Go xebînet ya Mela miskin Melê ker kir kezeb”</p> <p>kêmoxew: qumasê qedîfe ku xew (pûrt)ên wî kêm in “Nazik letîf gerden zerîf lebsê şerîf kêmoxew qedîf Min dî bi wext ew nîk-bext iro li text fexfûri bû”</p> <p>kilox: qafê serî “Dest nehêlim ez ji dînê şubhê Ferhad û Şîrîne Wer ji ber ‘isq û evînê min di rê çit ev kilox”</p> <p>kok: xweşik, bi edeb, mukemel “Tu bimeş kok bi ser derê qesrê Bi xwe kokî li şah û qeyser ke”</p> <p>kovan: derd û hesret; <i>bnr.</i> li keyber</p> <p>kûre: hêtûn “Fa’ilek lazim e da fîl û eser peyda bit Ger tu heddad nebit kûreyê heddad çi kit”</p> <p>kûze: cêrê avê “Tu şerabê bi xerabê bi nehingan deh demî Dê kifayet bi ci rengî me bikin kûze û tas”</p>	<p>N</p> <p>naçar: bêçare “Hey’eta keyf û kemê bê keyf e keyfa arif e Dê bimînit ger nebit naçar bê tiryak rûh”</p> <p>napak: neqenc “Cami ‘isqê paki rûhani tuhûra batin e Ê nenoşî her we ma hetta ebed napak rûh”</p> <p>nesêm: nikarim “Mey ber kefê meşa sefê soza defê da qerqefê Husna li dêm wesfan neşêm herçî dibêm jê dûri bû”</p> <p>neynik: eynik “Gerç her dâim ji mihrê neynika dil bedr e min Wek hîlala subhe têm ez carinan bim napedid”</p> <p>nihe: niho, niha “Te divê dawî birî bit nihe da Bibirim ser bi du enguç meges in”</p> <p>nima: nişan dan, temsîl kirin; <i>bnr.</i> li vê ra</p> <p>noş bit: afiyet bit “Herkesê camê ji destê wê binoşit noşî bit Ê ji wî destî nenoşî zehrî bit lê ew medam”</p> <p>noşin: vexwarin; <i>bnr.</i> li napak</p> <p>nuhtin: îsabet kirin, hingaftin; <i>bnr.</i> li suhtin</p> <p>nûbar: berê nû teze, cureke kevanê bû ku pê çend tîr bi hev re dihatin avêtinê. “Gezmeyek qewsê şevîn aşiq bi nêva dil kevit Dê ji can destan bişot xasma kevan nûbar bit”</p>
<p>J</p> <p>jehrî: bi jarî “Zulfen bi tew şîrîn leban jehrî ne şubhet ‘eqreban Lê min ji biska pur girî iro tinê girtin duta”</p> <p>jeng: zeng “Newaya mutrib û çengê fixan avête xerçengê Were saqî heta kengê neşoyin dil ji vê jengê”</p> <p>ji rengê: mîna, wekî, bi mislê “Me ra j'ewwel ci bir xamê kişand axir bi bednamî Ji rengê Se'dî û Camî ji şuhret pê hisin ‘amî”</p> <p>jîh: têla sazê muzîkê, rûdiyê zirav “Ger şubhetê perwane di bezmê te ci sed ger Sed nale hezar rengî wekî çeng û jîhê min”</p> <p>jîha: ejdeha “Zinhar e kesê dest bibit erqemê serwê Bê ‘isveyê le’lan ne bi teslim jîha git”</p> <p>jî: umr, temen “Muhbet û mihnet di zor in hub dibêm bê şek bela ye ‘Umr û jî xweş pê diborin sotin û derd u cefa ye”</p>	<p>L</p> <p>lê mistin: tê gevizandin “Bi derbênen xenceran kuştin bi xwîna sohî lê mistin Di cîna sunbulen qış in me dil pur misk û mawer de”</p>	<p>P</p> <p>payan: dawî “Husn û cemalê canan nadêritin tu payan Herçî nebit bidayet esla nehin nihat”</p> <p>pehnî: pehnayî, rastayî “Pehniya wê çerx û dolaba dinê Nisbeta erbabê ‘irfanê xelet”</p> <p>pencere: pace, şibak “Wê bi sed pencereyan daye şu’aya qidemî Gunbedî işqê li ser kursiyê dewwarê hudûs”</p> <p>pergar: pergela xêzkirina çenberê “Kes dî li lewhê sîne qet neşek ve hatî bê xelet Herdem ji nû yet taze xet tavete der pergar xet”</p> <p>perhîz: xwe parastina ji hin xwarin û vexvarinan “Şem’ê ser nûr nadirit ger ew nekit perhîz dil Zewqê cama işqê nakit ger nekit îmsak rûh”</p>
<p>K</p> <p>kañin: nañin; <i>bnr.</i> li bêgav</p> <p>kan: xeñîne, ciyê maden û xwê jê derxistinê “Kan bi gewher ci bikit gewher eger pak nebit Tu besiret te nebit şiretê ecdad ci kit”</p> <p>karsaz: jêhatû, yê ku kar pêk tîne “Sed baziyan ev huqqebaz tînit bi hîle karsaz Geh geh ku naz e û geh niyaz sehhar û pur mekkari çerx”</p> <p>kas: piyan, kase “Herçî rengê te bivêtin xwe bibinî lîllahî Nezerê wer bide kasê ci xweş ayîne ye kas”</p>	<p>M</p> <p>meger: wisa ku, halbûkî “Meger şîrîn bi wê şîraniye bû Ela şems-ul melahet qed tuşarek”</p> <p>meyfiroş: şerabfiroş, meyxaneci “Muxbeçeyen meyfiroş her seherê tên sema Badexwiran noş noş mane li dorê cema”</p> <p>misrî: şûrê destkariya Misrî “Xencer û tûr û teber barîn şibih berq û brûsk Misriyan lamî ji elmasan didayê rast û çep”</p> <p>mist: kulmekê, kulmek bi dev re; <i>bnr.</i> li ax</p>	

perr: polik û pereyên xisirê xemilandinê “Şetîr û zulf û belg û perr hemyan li dêm de'we û şer ilan li sewa bûne ger 'eqreb xuyan ez her teref”
perwane: perperoka li dora çirayê digere, aşiq; <i>bnr.</i> li berî
pertew: ronî, purtew “Heyf di qeyda xak û gil bit arifê çalak rûh Dê mucerred bit ku pertew dit ji nûra pak rûh”
peyda: hasil; <i>bnr.</i> li bînahî
pêt: alav “Brûska batînî da dil di pêtî sîne wê wer bû Ku dê bêtin tebîta dil di nav wê nar û pêtê da”
pilox: bizotê agir “Lew heriftim ez ji meylê şubhetê sîhlê û seylê Muhbet û 'isqa di Leylê ez kirim yekser pilox”
pîre muxan: pîre meyxanê, serekmelayê zerduşti “Xizmeta pîre muxan dê kit kesê meq- sûd e mey “Şîse û cama zuvacî yê divêt dê ret Heleb”
poşin: pûşî giredan, xêlî kirin “Ji wê camê dinoşim ez Seher lew ney li hoş im ez Ji 'amê lê dipoşim ez Bi can her lê dikosim ez”
pur sur: cazib, dilkêş “Hin zerî ne pur sur in ser bi perr in dêm dur in Min ku di çerxê we dî sebr û qerarim nema”
pur: pirr, gelek; <i>bnr.</i> li cerg

Q

qe: hîç “Ji lebê le'lê şeker yar qe nekir pursa Melê Misriyan gezme reşandin ku kişandine elmas”
qeyser: împarator, kayzer, çar; <i>bnr.</i> li kok

R

rimbaz: leşkerê bi rim şer dike, hostayê rim bikaranîmê; <i>bnr.</i> li aferin
rîşî: gulik “Netrik û tayên bi rîşî ê di zêr in pê ve wişî Min du fêris dîn di pêşî mirwet û insaf yox”
ruswa: rezîl, bê itîbar “Ruswayê 'isqê tenha ne ez bûm Kes dî zemanan hub bê melamet”

S
saye: hîmaye, alîkarî, siyanet, sî; <i>bnr.</i> li bext
seng: ber, kevir; <i>bnr.</i> li gil
serbiperr: ya ku tûncik û temorîk bi perrikê zêr in; <i>bnr.</i> li pur sur
sermal: pêçeya li serî tê pêçanê. “Sosînê taze û müşkên walan Bes perîşan ke li ser sermalan”
serw: selwî; <i>bnr.</i> li jiha
seywan: sîwan “Erzê halê min bigota yê bi 'inwanê edeb “Aşitan bikra ziyaret çetr û seywan û tunab”
sêgah: cureke meqamê müzikê ye ku zuhdeke xurt û hiszneke aşkere distirê. “Lillah were saqî bi du caman me ciwan ke Mutrib bi defê ra bide sêgah û şebabê”
sîne: sîng, dil “Rast û çep têne ceger sîne kulab ‘Ererên şengî dilestin çep û rast”
suhitin: sotin, şewitandin “Bi narê firqetê suhtim ji ferqê ser heta pê da Xedenga xefletê nuhtim ji berqa lamî'a tê da”
sunbul: simil; <i>bnr.</i> li geşt
suxte: feqeş, şagirt “Go suxtê murada xwe ji min telbe ke îro “Min go ji kerîm telbe û daxwazî çi hacet”

S

sahbaz: bazê spî “Ew dilê min wek kebûter nabitin kes lewme ket Lew di vê torê we da keftû me dîn sed şahbaz”
şahîn: şahbaz “Teyrê dil bê tem'ekî nayête dest şehza- deyan Qûşçiyê şahîn di destê dê dibê azar bit”
şahnusîn: şanesin, balkon “Şahnusînen nazikan zayı' mekin Da nebîni dil bi xanê xelet”
şehsiwar: şahê siwaran; <i>bnr.</i> li aferin
şek: lêdana bi çoganê “Mislê goy bê ser û pa bûme li ber derb û şekan Lew bi çoganê cefa ya xwe ji dil hûnî kirin”
seng: bi këf, bi şipil; <i>bnr.</i> li belazîz
sepal: bejna lihevhatî û xwîşîrin, ferxê şêr “Xwîn ji dil co co rewan tê wek 'eqiq û erxewan tê Lê ji dest selwa ciwan tê ew şepala şeng û şox”
şetrenc: şetrenc “Di meydânê şîrîn xencan bi çerxên

mislê şetrencan Turaba ber piyê qencan zabad û 'enbe- rên gerd e”
şîret: nesîhet “Xelqno li min kin şîretê ew dilbera zêrîn kemer Min dî di halê xefletê hat der ji burcê wek qemer”
şîşe: şûse; <i>bnr.</i> li pîrê muxan

T

tar: çenbera pehn a ji dep an metal; tara deholê “Tu ji ber perdeya wehmê were der da biblî Çi newa tête bi sed nexme ji ew tarê hudûs”
teba: tev de “Sebr û qerarim ku bir can û ceger hûr dikir Zulmê we reng kî dikir can dibir û dil teba”
tenha: tenê, xalî; <i>bnr.</i> li ruswa
tepandin: bi serî de anîn, tûşî kirin; <i>bnr.</i> li wer ne
terazin: mîrg û çayira li keviya; <i>bnr.</i> li al'al
tewizandin: givaştin, xemilandin “Nesîn û binefşê tewizandin Mawerd direşand şûseî 'ac”
teyîn: teŵin “Tiliyên nazik şemalîn min li ser çehvîn xwe malîn Talibê werdên bi xal ìn dil di vê fikrê teya ye”
tê werbûn: çeng kirin, êfîş kirin “Cin û teyyarek me dî wer bû di min winda kirin Dame ber pence w kulaban hilfirandim wek 'uqab”
têkel kirin: tevlîhev kirin “Wajîgûn dewrê numa min çerx û bayê lewleban Kewkeban seyra muxalif girt û têkel kir hisab”
tinê: tenê; <i>bnr.</i> li jehrî
tip: destê leşker, destê siwar; <i>bnr.</i> li hol
tu: hîç; <i>bnr.</i> li kan
tundî: tûjî, tûjî (gurr) “Da me şezade bi destê xwe mubarek qedehek Ne xubarek ji xumarî û ne tundî û ne xeş”
tûle: cewrik, dêlik “Ku tûlê asitanî dûr nekî êdî ji dergahê Ji ba Xwo vî rucû nakîn di babê lutt û rehmê da”
tûtak: tûtî, dûdû “Sehergeh 'endelîb mest in jibihna werd û bîskojan Şubeh tûtak û goyinan dinâlin em di firqê da”
U
umid: hêvî

<p>"Bi umida te humayê ne Melê tûr veda Wer temaşayê cihan bûye hemî tûr û sebek"</p> <p>V</p> <p>vajî: ters "Munqelib min dî menazil vajî ew seyrê dikin Yek bi yek xwîn jê dibarin ateş û lem' û sîhab"</p> <p>ve: ecêb, veh "Ve Melê sur periya hûrî sifet Sed melek desfi be dest in çep û rast"</p> <p>vebestin: xwe rapéçan "Zengiyân cewşen vebestin pêşberî coqa Hebeş Daberistin yek bi yek çûn ber lîwayê rast û çep"</p> <p>vejîn: ji nû ve jîn "Ji remza dîlberê dîsa li min hatin vejîn derd e Di lebsê tariyê min dî xwiya bû ew siyah-çerde"</p> <p>vemal: bimale "Zulf çûne ser nûra zelal carek were bayê şimal Biskan ji ser dêmê vemal zulfan ji ber cotê esed"</p> <p>vewestan: sekînîn, rawestan; <i>bnr.</i> li hempa</p> <p>vexwendin: dawet kirin "Bi tûlén asitanî ra vexwendim mîr bi dergahê Bi vî çavî hebîb dîtim şukur ev şeqqê Mewlê da"</p> <p>vêk ra: pê re "Zuhre tengê mal û xursidê ji bala wê nîma Lew du kewkeb çûne vê ra istiwayê rast û çep"</p> <p>vêk ketin: yekdiger bûn, bûne yek "Vêk ketin şems û zuhel iro di burca 'eqrehê Seyf çû destê merîxê mulkê dil lew bû xerab"</p> <p>vêkra: bi hev re, bi hevûdu re "Bi werdan zeyyinîn gulşen çîmen da lale bîşkiftin Bineş û çîçekan vêkra şefeq da yek di rewdê da"</p> <p>vi: bi "Şox û şepala meyperest ew zalima hişyar û mest Vê nameyê xef dî vi dest fi teyyîha neşrun-neba"</p> <p>vîn: îrade "Husn û cemalê xwest evîn vêkra di yek zatî civîn Nûra qedîm bû 'isq û vîn wan li êk naz û 'iswe da"</p>	<p>W</p> <p>waşgûn: berevajî, bê oxir; <i>bnr.</i> li têkil kirin</p> <p>we: weha; <i>bnr.</i> li pur sur</p> <p>weh ku: wisa ku; <i>bnr.</i> li biwar</p> <p>werhatin: gevizîn "Bi dama muhbêtê bend im xedenga fir- qetê dil nuht Bi şubhê murxê nîm-besmel di hev wer têm di xwînê da"</p> <p>wer ne: heke na "Setweta Leylê yeqîn Mecnûn tepand Wer ne Qeys nakit beyabanê xelet"</p> <p>westan: muhlet dan, navbir, man, rawestan "Ber vi şerqê di seherê westayin Hindûyên rojperest in çep û rast"</p> <p>wêran: kambarx "Alemek wêranî zulfen te ji rîngê 'enberê Çerx û perwazê didin carek li bayê rast û çep"</p> <p>wîşî: gûşî; <i>bnr.</i> li rîşî</p> <p>X</p> <p>xak: erd, ax "Da di çesman min werîna xakê her wek tûtiya Ya hebîb pê lê nihayî baniya wê ew turab"</p> <p>xal: nuşte, deq "Bi xalên werd û nesrînan ji Qudret xet kişandî lê Bi terha nêrgiza 'êli sehergahan nesîm lê da"</p> <p>xasma: nemaze; <i>bnr.</i> li nûbar</p> <p>xemrevîn: ya xemê meriv direvîne, yar "Xema 'isqê perihtim ez hebiba xemre- vîn kanê Seraser têk behîtim ez ji derdê firq û hîciranê"</p> <p>xêli: pûşîya ser rû "Li ber rojê bibit xêli binêrim qameta 'êli Qedîf û zerkeş û têli zebad û mîsk û 'enber da"</p> <p>xunav: aviya li ser gul û giya "Li gulên tey' terr û nazîk ku seher girtî xunav Di ebariq û qinînan ji hesed suhfî gulab"</p> <p>xwe spartin: tewekul, itimad "Kor e xwe nasipérît carek bi dest def- lan Ebleh ci kit tewafê nabînitin berê res"</p> <p>Y</p> <p>yeksan: beranber, wekhêv "Ê bi Xidrî ra divêt ava heyatê bit nesîb Dê bi se'y û cehdê yeksan bin li bal wî</p>	<p>roz û şeb"</p> <p>yekta: bê emsal, li ser tayekî "Nisbet perî zîba ye ew wek nêrgiza yekta ye ew Ya men rea xillî fe hel yuştî bî şey'in qameta"</p> <p>Z</p> <p>zehr: zar, uslûba peyivînê "Bi zehrê xwe i şerîf xwendim ku xiz- metkarî dêrînî Te pur cewr û cefa dîne silûk û se'y û cehdê da"</p> <p>zend: milê jêrîn, ji enîşkê heta qevdika dest "Wan dest û zend û sa'îdan mey dane şeyx û zahidan Mestî bi çeşmê şahidan ew nêrgiza sey- rab da"</p> <p>zengar: kesk, sewz "Herfîn ji quđret nuşte pur madarê hewza le'l û dur Ev rengî kê dî weh bi sur quđret-nimûn zengar xet"</p> <p>zengî: zencî; <i>bnr.</i> li vebestin</p> <p>zerbaf: qumaş an perçeyen ji hevdâyên zêr têkel "Zulfa siyah 'enber bike xemlê ji zêrê zer bike Zerbaf û dîba ber bike misk û gulavê lê reşin"</p> <p>zerbav: kanarya "Reyhan û sunbul tê hene sed çîçek û gul tê hene Zerbav û bulbul tê hene ew baxçeya gulzar xet"</p> <p>zeroğ: guharê zérin; <i>bnr.</i> li bişko</p> <p>zerkes: li ava zêr xistî "Wer guh de çeng û nayê şîrîn ku bêñ semayê Camê binoşe vê ra ci sade û ci zerkeş"</p> <p>zêrav: ava zêr "Bi sîmavê bi zêravê tu rojê neqşekî bavê Ku da Erjeng ji wê navê li ber rojê nebit perde"</p> <p>zinhar: eman hal; <i>bnr.</i> li jiha</p> <p>zîwer: xişir, tiştên xemlê yêñ ji zêr "Zêr û zîwer dikirim celbê qulûban hasa Husn û sur zatî nebit qameti meyyad ci kit"</p> <p>zox: zoxav, kêm "Ah û oxên min ji dil têñ lê ji ber tîra qizil têñ Yan ji kovanêni kul têñ jê dizêt her xwîn û zox"</p>
--	---	--

(dumahîka *Termêne rojname û rojnamevanîyê*)

raxistina rûpelan	sayfa düzenleme	mise en page	make-up, making-up, lay -out
montaj	montaj	montage	setting
sekreter	sekreter	secrétaire	secretary
besdar	katilan	participant	participant
besdarî	katılım	participation	participation
tevkar	katkıda bulunan	contribuant	contributor
tevkarî	katkı, kat- kida bulunma	contribution	contribution
hevkar	işbirlikçi, iş arkadaşı	collaborateur	collaborator
hevkarî	işbirliği	collaboration	collaboration
xwudan, xwedî	sahib	propriétaire	proprietor, owner
Xwedê, Xuda wergerandin	Tanrı, Allah tercüme etmek	Dieu traduire	God to translate
werger/wergerandin	tercüme	traduction, action de traduire	translation
wergêr	mütercim, çevirmen	traducteur	translator
wergerandî	çeviri, çevrili	traduit	translated
wergêrî	çevirmenlik mütercimlik	métier de traducteur	translatorship
tercuman, paçvan paçve, tercume	tercüman tercüme (tercümanlık)	interprète	interpreter
tercumanî, paçvezanî	tercümanlık	interprétariat	interpreting
arşîv	arşiv	archive	archive
rast kirin	düzeltmek, tashih etmek	corriger	to correct, to read (proof)
rastkirin	düzelme, tashih	correction	proof-reading
rastker	düzelici, tashihci	correcteur	proof-reader

JI PIRSEN GRAMERA KURDÎ

Mir Celadet BERDIRXAN
& Roger LESCOT

KETINA FONEMAN Û SIVIKBÛYÎN*

Yek ji xasiyeten zimanê kurdi ew e ku timî sivikbûyîn û weciziyê digere. Ev meyl li nemaze di hevoksa (sentaksa)1 vî zimanî de tê dîtin. Emê di paragrafen jérin de bibînin ew çawa xwe di qanûnen fonetikê de nîşan dide. Her gotinekî kurdi, bi veguherîneke xwezayî (tabii), hingî diçe kurtir dibe, hin bi hin hejmareke ta mimkin mezin a dengen xwe davêje, ta ku bibe yekîteyî (yekheçeyî). Ev veguherîn geh bi avêtina hin elemanan, geh bi vekişinê dibe. Emê yek bi yek li van her du awayan binêrin.

KETINA DENGDERAN

Em dizinan ku dengdêren e û î, gava ku nêzî dengdêren dirêj bin piîcar dikevin. Va ne hin mînakên (mîsalên) din ên ketina dengdêren kurt û dirêj:

Rizyang, giyayek, ji bo *rizyanik*.

Dargerîng, giyayek ku xwe li daran dipêce,
ji bo *dargerînek*.

Argûşk, keviye paşin ê çena jérin, ji bo *alîgûşk*.
Parxan, ji bo *parîxan*.

KETINA DENGDARAN

Piîcar çend dengdar bi hev re dikevin ji bo gotin siviktir bibe:

a) Di nava gotinan de.

Mînak:	<i>Desgeh</i> ,	ji bo	<i>destgeh</i> .
	<i>Domam</i> ,	ji bo	<i>dotmam</i> .
	<i>Desmal</i> ,	ji bo	<i>destmal</i> .
	<i>Cênik</i> ,	ji bo	<i>cêndik</i> .
	<i>Biçeng</i> ,	ji bo	<i>binçeng</i> .
	<i>Cihar</i> ,	ji bo	<i>cehwar</i> .

b) Di dawiya gotinan de. Gelemparane

ji her du dengdarén dawî ya diduyan winda dibe.

Mînak:	<i>Yeksem</i> ,	ji bo	<i>yeksemb</i> .
	<i>Por</i> ,	ji bo	<i>port</i> .
	<i>Ben</i> ,	ji bo	<i>bend</i> .
	<i>Berçav</i> ,	ji bo	<i>berçavik</i> .
	<i>Erzîn</i> ,	ji bo	<i>erzînik</i> .
	<i>Gir</i> ,	ji bo	<i>gîrs</i> .

Lê çend mînakên ketina dengdara pêşî, ya ji her du yêñ dawiya gotinê, ji te dîtin:

Mînak:	<i>Zengelok</i> ,	ji bo	<i>zengelork</i> .
	Pêpik, derece,	ji bo	<i>pêping</i> . (ji pêpeking).

KETINA KOMÊN FONEMAN. Di gelek gotinan de, dengdêr an dengdarén bi serê xwe na lê çend fonem bi hev re winda dibin. Guhêrandinê wilo gelemparane dogitînê ku sê an bêtir kîteyên (hecveyen) wan hene de xwe nîşan didin û dixwazin ew bikin du - an sê kîteyî.

Mînak: Di dawîya radera (infinitiva) lêkeran (fiilan) de - *ayîn dibe - an*.

- <i>ihan</i>			
<i>Nêrîn</i> ,	ji	<i>nibêrîn</i> .	
<i>Gurçik</i> ,	ji	gurçilik.	
<i>Ar</i> ,	ji	<i>agir</i> .	
<i>Tevnepîrk</i> ,			
<i>tora pîrhevokê</i> ,	ji	<i>tevna pîrikê</i> .	
<i>Zêrker</i> ,	ji	<i>zêringer</i> .	
<i>Parsû</i> ,	ji	<i>peransû</i> .	
<i>Mestir</i> ,	ji	<i>mezintir</i> .	

Vekişin. Emê fonemên vekişinê di du koman de ji hev veqetînîn:

a) ên ku berhemên rasthatinê tesadufî (daçek û pronav, pêşlêker û lêker, hwd.) ne.

b) ên ku bi awayekî timî di nav gotinan de xwe nîşan didin. Encama wan hemûyan ew e ku hin komên sabit ên ji dengdêran (gelemparane yêñ kurt) û ji dengdaran pêkhaû winda dibin, cihê xwe ji dengdêren dirêj ên yekta re dihelin.

Di tabloyen jêrin de me teşeyen (formên) ku di hin devokên çiyayî yêñ bi awayekî gişî kevnaperêztir (Botan, Hekaî, Behdinan û heta Tor Abdîn) de mane û peyvîn devokên deşte dane ber hev. Hejmar û lihevkirina van mînakân wisa ne mirov dike teoriyek çêke û bêje ku ev veguherîn di pêşveçûna sistêma dengî ya kurdi de qûnaxek nîşan didin.

Nivîsarên klasik ên kevn ên li ber dest kêm in û kêm faîde ne ji bo teyîda vê teoriyê: em hê li héviya çapên wan ên zanistî ne û ji xwe di wan de gelek peyvîn erebî û farisi hene.

a, yek di şûna komên -*eb*-, -*we*-, -*ebe*-, -*ehi*- de xwe nîşan dide.

Mînak:	<i>Kanî</i> ,	ji	<i>kehnî</i> .
	<i>Patin</i> ,	ji	<i>pehtin</i> .

<p><i>Danû</i>, ji <i>dehnû</i>. <i>Daşik</i>, ji <i>dehsik</i>. <i>Canî</i>, ji <i>cehnî</i>. <i>Ra</i>, ji <i>reh</i>. <i>Bajo</i>, ji <i>behjo</i>. (fermana <i>ajotin</i>). <i>Bavêje</i>, ji <i>behvêje</i>. (fermana <i>avêtin</i>). <i>Bawer</i>, ji <i>behwer</i> (bawer kirin). <i>Sar</i>, ji <i>şehir</i>. <i>Panî</i>, ji <i>pehnî</i>. <i>Paiz</i>, ji <i>pehiz</i>. <i>Fam</i>, ji <i>fehim</i>. <i>Xastin</i>, ji <i>xwestin</i>. <i>Xwar</i>, ji <i>xweher</i>. <i>Par</i>, ji <i>behir</i>. <i>Tal</i>, ji <i>tehil</i>. <i>Çav</i>, ji <i>çehiv</i>. <i>Pan</i>, ji <i>pehin</i>.</p> <p>ê, yek şûna komên -<i>eh</i>-, <i>ehi</i>-, <i>ey</i>- digre.</p> <p>Mînak: <i>Rê</i>, ji <i>reh</i>. <i>Bêvil</i>, ji <i>behvil</i>. <i>Şe</i>, ji <i>seh</i>. <i>Rêl</i>, ji <i>rehil</i>. <i>Avêtin</i>, ji <i>avehtin</i>. <i>Mêvan</i>, ji <i>mehvan</i>. <i>Bêtir</i>, ji <i>behtir</i>. <i>Rêtin</i>, ji <i>rehtin</i>. <i>Çelek</i>, ji <i>çehlek</i>. <i>Pê</i>, ji <i>pey</i>. <i>Kef</i>, ji <i>keyf</i>. <i>Elêh</i>, ji <i>eleyh</i>. <i>Hêv</i>, ji <i>heyiv</i>. <i>Mêw</i>, ji <i>meyiw</i> an <i>mehiw</i>.</p> <p>î, yek şûna komên -<i>ib</i>-, <i>ibi</i>- û -<i>iyi</i>- digre.</p> <p>Mînak: <i>Tirî</i> ji <i>tirih</i>. <i>Bî</i>, ji <i>bib</i>. <i>Cî</i>, ji <i>cib</i>. <i>Pêçî</i>, ji <i>pêçih</i>. <i>Sipî</i>, ji <i>sipih</i>. (heywanek weki <i>kêgê</i>) <i>Sîwan</i>, ji <i>sihwan</i>. <i>Sî</i>, ji <i>sib</i>. <i>Dûtin</i>, ji <i>dihtin</i>. <i>Bibile</i>, ji <i>bibihne</i>. <i>Rütin</i>, ji <i>rihitin</i>. <i>Mî</i>, ji <i>mih</i>. <i>Tî</i>, ji <i>tibin</i>. <i>Mîvan</i>, ji <i>mihvan</i>. <i>Gîlî</i>, ji <i>gilib</i>. <i>Bîn</i>, ji <i>bibin</i>. <i>Dîn</i>, ji <i>dibin</i>. <i>Hîv</i>, ji <i>hiyiv</i>.</p> <p>Koma -<i>hi</i>-, di destpêka gotinan de gelek car dibe î.</p> <p>ŞANEK I. Dixuye ku koma -<i>eb</i>- geh dibe a geh ê.</p> <p>ŞANEK II. Teşeyên paralel, destpêki (iptidaî) an vekişî, ku di tabloyen jorîn de têr dîtin, weki mehvan û mîvan, ku dibin mîvan û mîvan; heyiv û hiyiv, ku dibin hîv û hîv, têr izah kirin</p>	<p>ji ber ku e û i bi hêsanî şûna hev digrin an cih diguhêrin.</p> <p>Mirov dikare bibîne ku buyerên vekişina peyvîn biyanî yên ku ketine nav kurmancî eyñi weki yên gotinêni bi eslê xwe iranî ne. Weki di gotinêni fehm de, keyf, eleyh. Mînakên wila di listeyên jérîn de ji têr dîtin.</p> <p>o, yek dikeve şûna komên -<i>ub</i>-, -<i>we</i>-, -<i>wî</i>-, -<i>wi</i>-, -<i>ibu</i>-, -<i>weyl</i>-.</p> <p>Mînak: <i>Gotin</i>, ji <i>guhtin</i>. <i>Ronî</i>, ji <i>ribnî</i>. <i>Ronahî</i>, ji <i>ribnahî</i>. <i>Cot</i>, ji <i>cibt</i>. <i>Sotin</i>, ji <i>sibtin</i>. <i>Ordek</i>, ji <i>werdek</i>. <i>Go</i>, ji <i>gub</i>. <i>Sond</i>, ji <i>swind</i>. <i>Kor</i>, ji <i>kwîr</i>. <i>Goz</i>, ji <i>gwîz</i>. <i>Stiro</i>, ji <i>stirih</i>. <i>Ajotin</i>, ji <i>ajibtin</i>. <i>Movik</i>, ji <i>mihvik</i>. <i>Motac</i>, ji <i>mihtac</i>. <i>Don</i>, ji <i>dihun</i>. <i>Bost</i>, ji <i>bihust</i>. <i>Borîn</i>, ji <i>biburîn</i>. <i>Xong</i>, ji <i>xweying</i>.</p> <p>û, yek ji komên -<i>wî</i> û pirr kêm car, ji -<i>ib</i>- tê.</p> <p>Mînak: <i>Dûr</i>, ji <i>dwîr</i>. <i>Kûr</i>, ji <i>kwîr</i>. <i>Qûz</i>, ji <i>qwîz</i>. <i>Xûn</i>, ji <i>xwîn</i>. <i>Xûşk</i>, ji <i>xwîşk</i>. <i>Hûr</i>, ji <i>hwîr</i>. <i>Stûr</i>, ji <i>stwîr</i>. <i>Tûj</i>, ji <i>twîj</i>. <i>Sûr</i>, ji <i>swîr</i>. <i>Sûjin</i>, ji <i>şihjin</i>.</p> <p>ŞANEK I. Koma -<i>ib</i>- dikare him o him î bide wisa ji, -<i>wî</i>, ku piranî dibe û, carna o dide.</p> <p>ŞANEK II. Peyvîn tabloyen jorîn bi piranî ji rehenî iraniya kevn têr û di wan de konmîn deg- dêr û dengdar hebûn, û me di mînakên jorîn de vekişna dûr, dîtin, kanî, hwd. tenê dengdêrên dirêj hebûn.</p> <p>* Ev bend ji pirtüka <i>Grammaire Kurde</i>, Emir Djeladet Bedir Khan & Roger Lescot, Librairie d'Amérique et d'Orient, Paris, 1970, hatiye wer- gerandin.</p> <p>1.hevoksazi (sentaks): réza gotinan di hevoké (cumîl) de; awa û rastekân (qaïdân) çêkirina hevokan.</p> <p>2.fonefîk: besê zimannasiyê ku bi pirsên foneman (her yek ji dengen ziman) mijûl dibe. Fonemîn kurmançî di alfabeaya kurdî ya latîni de bi 31 tipan (herfan) têr nivîsin. 8 ji wan dengêr in: a, e, ê, i, o, u, û. 23 ên mayî dengdar in.</p> <p>3.vikişin bi mana contraction, çûn ser hev, kurt bûn, kişan ser hev hatiye bi kar anîn.</p>
--	---

JI NAMEYÊN XWENDEVANAN

Xwendevane Kurmancî

ji navçeya Midyadê,
navê hin gîyayan şandine.

karî: Giya ye, reng kesk, bejn 30 cm, sapê wê
pan e, nîvgera wê 2 cm ye. Pelên wê weki
yên darê ne, têr hisk kirin û tevî xwarinê
dikin, tama goşt dide, bi xavî tama wê tûj e; li
çolê tê dîtin (li gor Eleskîrtî).

tırşok: Giya ye, biharê derdiçe, bi xavî tê
xwarin, tama wê tırş e. Reng kesk, bejn 50cm,
sap gilover û nîvgera wê 2 cm ye (li gor
Midyadê û Eleşkîrtî).

gûriz: Giya ye, biharê derdiçe, ji bo xwarinê
tê kelandin (weki espanax), hêk û rûn tevî
dikin, bi xavî tama wê şor e, reng kesk, gava
şîn e kuşkîn wê pembe ne (bejn: 1cm), gava
mezin dibe bejn 1 m ye (li gor Midyadê).

qahfur: Ji sapa gûrizê tê çêkirin, weki teneka
çopê tê bi kar anîn (li gor Midyadê).

nûsek: Li ber avê çedîbe, weki pelewesk e,
weki espanax tê xwarin (li gor Elîşkîrtî).

pelewesk: Li ber avê çedîbe, bejn 10cm.,
sapa wê tê avêtin û ji pelên wê dolme tê çêki-
rin (li gor Midyadê û Eleşkîrtî).

gûlik: Mehêن nîsan û gulanê derdiçe, bej,
5cm., weki tiliyeke qalın e, reng kesk, bi kêra
tê çinîn, tê kelandin, hêk û rûn tevî dibe (bi
tirkî çiliş).

resik: Li ser avê derdiçe, zirav weki sapan trî
ye, tê kelandin û rengê reş dide, ji bo rengda-
na rîsê tê bi kar anîn (nayê xwarin).

mendik: Biharê derdiçe, bejn 30-40cm., weki
cigareyek qalın e, qaşîlê ser radikin û bi
xwâvî tê xwarin, tam û rengê kelenka dide.

cax: 2 tilî pan e, bejn 20-25 cm, serê wê şax
dide û tê de çêva hûr weki pincar heye (ew tê
avêtin), tama wê tûj e, tê kelandin û xwarin, ji
ber tırşî ji çedîkin.

Ribê: Derbiharê dertê, di ciyê qumlaxê de mezin dibe, koka wê li ser erdê de pel dide, sapa wê 40 cm. radibe, qaçilê sapê radikin û sapa wê bi xavî tê xwarin (tirkî işkin).

Hevalên hêja,

Hejmara kovara we ya *Kurmancî* ya duda kete destê min. Mala we ava. Ew rojnama delal dikare kêtî her mirovekî zane jî bê.

Ez jî dixwazim hine bîr û bawerî û serdazêdekirinêd xwe bêjîm, belkî we gerek bin. Em ji renga dest pê bikin: Navê renga li bal me ev in:

Sipî: çîl, qerqaş, sis, boz (hespê boz), kever, çal

Res: quer, hemis (seyê hemis), qemer, esmer (reşê vekirî)

Sor: al, gevez, kumeyt, xanimreng

Şin: hêşin, kesk

Sût : şîrkî, şînboz

Zer: qîçik, şê, çûr, kej, çeqel, soron, narinci.

(Çend rengêd din): belek, gewr, qawereng

Têmûrê XELÎL

Rewan-Ermenistana Sovyeü

Bêjeyên ku cihan nîşan didin

Amadekar : Mûsa KAVAL

1- Navên ku cihenkî bi awayekî gişî nîşan didin:

Weke: cih, cî, cîh (li hinek navçan "ci", "cik" ji dibêjin).

- der	- şûn
- erd	- dews
- avahî	- teng
- xamî	- rêç
- mal	
- war	
- şop	

2- Navên cihan ku bi arîkariya paşpirtikên istan, xane, geh, dank û ok ê têñ çekirin;

A) ISTAN

Bi arîkariya istanê navên hinek cihan çedibin ku li wan cihan bê hijmar ruhber û tişt hene.

Ev cih ji bo wan wek war an welat e.

Weke: Kurd + istan → Kurdistan

Afxan + istan	→ Afxanistan
mor + istan	→ moristan
mar + istan	→ maristan
gul + istan	→ gulistan
dar + istan	→ daristan
şehir + istan	→ şehiristan
dib + istan	→ dibistan

B) XANE

Bi arîkariya xaneyê navên cihan çedibin ku dorgirîf û sergirîf ne.

Weke: derman + xane → dermanxane
mêvan + xane → mêvanxane
nexwes + xane → nexwexxane
mey + xane → meyxane
girtî + xane → girtîxane
çay + xane → çayxane
pirtük + xane → pirtûkxane

C) GEH

Bi arîkariya gehê jî navên cihan çedibin.
Weke:havîn + geh → havîngeh
seyran + geh → seyrangeh
kêlan + geh → kê langeh
dirûn + geh → dirûngeh
şer + geh → şer geh
zanîn + geh → zanîngeh

D) DANK

Bi arîkariya dankê navên wan aletên ku cih in têñ çekirin.
Binyatê dankê dan e û k li ser hatiye zêde kirin ji ber ku ew û rader (mesder)ên lêkerêne hevedudanî ji hev bêñ cihê kirin (weke: avdan, xwêdan)

Weke:

xwê + dank	→ xwêdank
av + dank	→ avdank
kil + dank	→ kildank
dew + dank	→ dewdank
xweli + dank	→ xwelidank

ok

Bi arîkariya paşpirtika okê jî navên cihan çedibin.

Weke:

serso + k	→ serşok
cilço + k	→ cilşok

(Gava rehê gotinê bi o yê biqede oya okê dikeve, k dimîne.)

3- hir	vir	ku cihêñ nêzîk nîşan didin
hê re	vira	
hê ve	vê rê	
vê dê	vê derê	

wir	wê de	ku cihêñ dûr nîşan didin.
wira	wê dê	
wê re	wê derê	
wê ve		

4- Bêjeyên ku alîyekî ji aliyan nîşan didin.

alî	nikar	ba
rex	la	
kêlek	kenar	
mil	cem	dev
tenişt	nik	
teng		

5- Bêjeyên ku hemû aliyan nîşan didin:

dor	hawîr
dormandor	hawîrdor
rexanrex	dorhêl
çarnikar	dorüber
çarrex	doralî
rastûçep	derüber
çarkenar	derûdor
	çaralî